

Bram Vermeulen, Alsjeblieft

Ik ken deze planken goed
Ik kijk ernaar als zij praat
Als ze vertelt dat het zo niet verder gaat
En met de deuren slaat
Ze zijn breed en ze zijn geel
En ze kraken kalm onder mijn voet
Ja, ik ken deze planken
Ik ken deze planken
Ik ken deze planken goed

Ik ken deze tafel goed
Ik kijk ernaar als zij schreeuwt
Als ze wanhopig roept van haar eenzaamheid
Dat ze mij niet bereikt
Ik zie de nerven in het hout
En dat-ie schoongemaakt moet
Ja, ik ken deze tafel
Ik ken deze tafel
Ik ken deze tafel goed

Ik ken deze handen goed
Ik kijk ernaar als zij zwijgt
Als ze stil getuigt van haar ongeluk
Van alles is stuk
Ik zie de pezen lopen
En de aders blauw van bloed
Ja, ik ken deze handen
Ik ken deze handen
Ik ken deze handen goed

De planken, de tafel, mijn handen, de bomen
Hoor je niet wat ze roepen
Voel je ze niet in je rug
Kom terug, alsjeblieft, kom terug

Ik ken deze bomen goed
Ik kijk ernaar door het raam
Ze lijken onbewogen te blijven staan
Als ze haar zien gaan
Ze zijn hoog en ze zijn kaal
Met wind die de takken zwaaien doet
Ja, ik ken deze bomen goed
Ik ken deze bomen
Ik ken deze bomen goed

De planken, de tafel, mijn handen, de bomen
Hoor je niet wat ze roepen
Voel je ze niet in je rug
Kom terug, alsjeblieft, kom terug

Ik ken deze tranen goed
Ik zie er haar gezicht doorheen
Als ze omkijkt voor de brug
Ze schreeuwen
Kom terug, alsjeblieft, kom terug